

AKADÁLYMENTES

PÁRATLAN OLDAL - LXII. évfolyam, 37. szám, 2018. szeptember 14.

Olvashattuk a hírt, láthattuk a tudósítást (pl. *24.hu*, *RTL Klub Híradó*): a győri vasútállomáson a csarnokba vezető rámpát csak akkor használhatják a rászorulók, ha majd – valamikor ősz végén – ünnepélyesen átadják az épületben létesített kormányablakot, mert tulajdonképpen ahhoz készült. A sok furcsaságot megélt, tapasztalt polgár nem képed el, csak megjegyzi: a „rászoruló” akkor vállalkozzon arra, hogy a peronra jut, ha az egyes vágányról indul a vonata (illetve oda érkezik). Se lift, se mozgólépcső nincs ugyanis; ha képes rá, meredek lépcsőkön edzheti magát, akinek pechjére más szám jelent meg az utastájékoztató táblán. Egyébként az állomás dolgozói, ha szépen néz rájuk a polgár (és ötven kilónál nem több), ölbe kapják őt, és a vágányokon átemelve a kívánt peronra helyezik. Vagy nagy kerülővel, élete kockáztatásával, szabálytalanul a síneken át – télen nem ajánlatos – is eljuthat a kívánt célhoz.

A tudósítást illetően megszólal a polgárban a kisördög: lehet, hogy úgyis csak az veheti igénybe a rámpát, akinek időpontja van a kormányablakhoz?